

Věk lucerny mezi proudy

HRONOV: NEJEN JIRÁSKOVY RELIKVIE

Cesta autem do východočeského Hronova připomíná díla jeho slavného rodáka Aloise Jiráska. Je k nepřechání dlouhá. Ale stejně jako na Jiráskovy ságy lze na ni nahlížet shovívavě. Silnice totiž vede malebnou českou krajinou a na jejím konci čeká příjemný zážitek, který se vryje hluboko do paměti.

FOTO: AUTOR

Rodný dům Aloise Jiráska (1851 – 1930)

Kdo přelouská Staré pověsti české, už nikdy nezapomene větu „Město vidím velké, jehož sláva hvězd se bude dotýkat“. A kdo navštíví Hronov, bude si pamatovat romantickou krajinu Kladského pomezí.

Pokud jste dosud nepřčetli třeba celého F. L. Věka, můžete vše dohnat na trase Hradec Králové – Náchod. Času budete mít dost. Úzká silnice, po které nekonečné řady kamionů převáží zboží mezi českými a polskými obchody. Vše se vleče a konec je v nedohlednu. Vyplatí se ale vydržet. Na kruhovém objezdu u podjezdu pod železniční tratí se v Náchodě kamiony oddělí a jedou svou trasou k hraničnímu přechodu. Silnici na Broumov hned za městem sevře z jedné strany příkrý svah a z druhé řeka Metuje. Po chvíli se ohlásí Malé Poříčí a pak už je to coby kamenem dohodil do Hronova.

Divadlo vládne

Hned na náměstí, na kterém je možné o víkendu bez problémů zaparkovat, dá Hronov důrazně najevo, že není jen tak obyčejným městem. Zatímco jinde bývá hlavní dominan-

ta radnice nebo kostel, zdejší náměstí ovládá svou monumentalitou Jiráskovo divadlo. Je nejen místem letního ochotnického festivalu Jiráskův Hronov, ale také ukázkou české meziválečné architektonické moderny. Průčelí se čtyřmi robustními sloupy působí díky velkým oknům vzdušně a otevřeně. Toto

není divadlo, kam by se chodilo na těžké kusy. Tady se předvádí hravost. Ostatně, ne-najdete moc městských divadel, před kterými by na udržovaném trávníku hráli chlapi v sobotu dopoledne fotbal.

Tahle stavba se zdejšímu rodákovi, architektu Jindřichu Freiwaldovi, vydařila. Stačí se jen zahledět na jednoduše provedené římsy, střídání světle okrové omítky a režného zdiva nebo na trojici jednoduchých světel mezi vstupními sloupy či kruhová okna v hlavních dveřích. Hodnocení je jasné, Freiwald byl na pražské Akademii výtvarných umění pozorným žákem Jana Kotěry.

Freiwald rád ochotničil, jeho rodina byla příbuzensky spjata s Jiráskovými, a tak když hronovské Družstvo pro postavení divadla nemělo na zahájení stavby dost

FOTO: AUTOR

Neoklasicistní Jiráskovo divadlo v Hronově